

cum juramento; Ita Franc. de Ripa in *dict. leg. 2. ff. Solut. matrim. antepen. column. num. 48.* Et idem est è converso, ut creditor teneatur facere debitori quietationem debiti soluti; non tamen generalem, sed specialem de recepto; quia generalis potest esse dubia vel copiosa: ita notabiliter Salyc. in *dicta lege sicut datum, Cod. de Liber. caus. dicens esse mente tenendum.*

Tertiò, quia bene valet iudicium & sententia super jure de futuro, quando pendet à jure vel causa de præsenti; textus est in *leg. 1. Cod. de Fideicom. & ibi communis opin. text. in leg. 1. Cod. de Sentent. qua sine cert. quantitate pro. & ibi Gloss. & communiter DD. & dixi latius in repetit. contractuum, in contract. causa multiplicanda obligationis.* Sed in nostro casu, jus, vel causa primogenituræ & majoratus est & competit de præsenti, licet exactio differatur in futurum, hoc est post mortem possessoris: Ergo, &c. Quartò & principaliter facit, quia quando aliqua exceptio vel jus defensionis competit reo, poterit per officium judicis petere, ut per sententiam declaratur, exceptionem vel defensionem contra actorem sibi competere; ista est Gloss. singul. juncto text. in *leg. Si contendat. ff. de Fidejussorib.* quam ad hoc reputat ibi singularem Bartol. Bald. Angel. Paul. & communiter DD. Quintò facit textus cum materia in *leg. Diffamari, Cod. de Ingeniis, & manumissis.* Sextò facit text. in *leg. Uti frui. §. Utrum. ff. Si Ususfruct. petat.* per quem tenet ibi communiter Bart. quòd licet Comes possideat Comitatum suum; tamen bene potest petere ut declaretur jus sibi competens, idem tenet Bart. in *leg. Si forte. §. Sciendum. ff. Si servi. vend. & DD. Jas. in §. Omnium Instit. de action. num. 65. idem Jas. in §. Equè si agat, eod. tit. num. 40. Et in expressò istam sententiam & conclusionem tenet Roderic. Suar. in *allegat. suis, allegatione 4.**

Sed his non obstantibus ego teneo contrariam sententiam. (9) Imò, quòd talis proximior successor majoratus non possit in vita possessoris petere, ut declaretur bona majoratus sibi

pertinere post mortem possessoris: Primò, quia iudicium, processus, vel sententia non valet, nec potest fundari super jure de futuro; textus est formalis in *leg. Non quemadmodum. ff. de Judic. cujus verba sunt: Non quemadmodum fidejussoris obligatio in pendenti potest esse, vel in futurum concedi; ita iudicium in pendenti potest esse, vel de his rebus quæ postea in obligationem adventura sunt, &c.* ibi notat Glossa ordinaria, Bart. & communiter DD. Sed in nostro casu est hujusmodi; quia bona majoratus, vel jus successionis non pertinet ad proximiorum successorem de præsenti in vita possessoris, sed in futurum post ejus mortem, adeo quòd nec oritur aliqua actio vel obligatio, quia debetur post diem incertum mortis, ut in *leg. Dies incertus, & leg. Hæres meus. ff. de Condit. & demonstrat. cum similib.* Ergo ante non possit peti. Secundò & inevitabiliter facit, quia proximior in successione majoratus dicitur & vocatur ille qui reperitur proximior tempore mortis possessoris, & non ante; text. est in *leg. Cùm ita legatur. §. In fideicommissum. ff. de Legat. 2. text. in leg. Peto. §. Fratre, eod. tit. cum similib.* Sed in nostro casu poterit esse quòd iste moriatur & decedat in vita possessoris, taliter quòd non habeat aliquod jus tempore mortis: Ergo, &c.

Nec prædictis obstat primum fundamentum: Quia respondeo, quòd ibi, pendente iudicio supervenit illud jus de futuro, quod intentatum erat: In nostro verò casu, non: Unde, super eo non potest ferri sententia definitiva. Secundò non obstat secundum fundamentum. Quia fateor, quòd ad faciliorem probationem posset fieri instrumentum, ut suum debito tempore petatur: Sed in præsenti petitur, jus futurum per sententiam declarari; quod fieri non potest. Tertiò non obstat tertium fundamentum: Quia respondeo, quòd illud est verum & procedit, quando verè & realiter jam competit aliquod jus de præsenti; nam ratione ejus potest peti & fieri condemnatio super futura: sed hic nullum competit. Quartò non obstat Gloss. singularis, juncto text. in *leg. Si contendat. ff. de Fidejuss.* Quia illud habet locum in reo, cui competit

(9) Quam tanquam veriore sequuti fuerunt Roderic. Suar. qui contrariæ opinionis fuerat allegatione 3. qui etiam in allegatione 4. inquit, contra primam opinionem fuisse iudicatum in Pinciano Conventu: Pinelli. in *leg. 1. Cod. de Bonis mater. 3. part. n. 78.* qui, in causa arduissima ita fuisse pronuntiatum per viros gravissimos, asserit: Menchac. de *Success. creation. §. 6. n. 46.* Padilla. in *leg. 1. Cod. de Fideicommiss. num. 31.* licet contrariam sententiam tenuerit idem Roderic. Suar. in *dict. allegatione 4.* Covarrub. *dict. cap. 8. lib. 4. Variar. num. 8.* Gregor. in *leg. 1. tit. 2. part. 3. gloss. 2. Simanc. lib. 1. cap. 28.* Mieres in *tract. Majoratus 2. part. in initio, num. 69. usque ad fin. quorum fundamentis satisfacit latissimè Molin. meam sententiam defendens, lib. 3. de Primogen. cap. 14. per totum, idemque videtur sentire Gregor. in leg. 10. tit. 26. part. 9. in gloss. verb. No le empeco tiempo, fol. 71. col. 1. versic. Si secundus casus, licet contrarium concludere videatur in *dict. leg. 1.**

exceptio, quia in sua potestate non est agere: secus vero est in actore, qui potest suo tempore agere. Quintò non obstat text. in *leg. Diffamari, Cod. de Ingen. & manumis.* Quia habet locum contra actorem diffamantem; non verò contra reum: Item etiam habet locum, quando actor, qui diffamat, habet jus de præsenti; secus verò si de futuro, ut hic, Sextò non obstat text. in *dict. leg. Uti frui. §. Utrum. ff. de Ususfruct. petit.* juncta sententia Bartol. & commun. Quia respondeo, quòd ibi Comiti, vel possidenti competeat jus de præsenti. Et ita secundum istam meam opinionem fuit iudicatum in Concil. de Valladolid. Quæ sententia videtur mihi iustissima, licet ipse Roder. Suar. ubi supra, dicat & fundet contrarium.

80 Vigesimoextò principaliter quæro, si possessor majoratus instituat successorem majoratus in ipsis bonis, an institutio valeat & habeat effectum? Et videtur quòd non: Primò, quia de rebus alicujus nemo directè testari potest; textus est singularis in *leg. fin. Cod. de Hæred. instit.* quem ad hoc ibi summè notat & commendat Bald. 18. *oppositione*, per vivam & subtilem rationem; text. in *Authent. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles. & ibi communiter DD. text. in leg. Consciunt. §. Si post. ff. de Jure codicil. & ibi Gloss. ordin. & communiter DD. Secundò, quia quando quis ex una causa semel quærit dominium, non potest amplius quærere ex alia; ut in *leg. 3. §. Ex pluribus. ff. de Acquirend. posses. per rationem quam ibi ponunt DD.**

Sed resolutivè in nostra quæstione dico, quòd si testator haberet alia bona; simpliciter instituendo, videtur in omnibus eum instituere, & tunc bona majoratus transibunt cum universitate; ita probat text. in *cap. 1. de Successione fundi & ibi tenet Bald. 2. column. in fin. & communiter DD. & facit text. in leg. Item videndum. §. fin. ff. de Petit. hæred.* Idem etiam si hoc casu instituat in solis rebus majoratus; si tamen habet alia bona libera & propria, videtur in omnibus instituisse, argumento text. in *leg. 1. §. Si ex fundo, ff. de Hæred. institut.* Si verò nulla alia bona habet præter majoratum; tunc, modò simpliciter eum instituat, modò expressè in bonis majoratus; tunc etiam teneo quòd dispositio & institutio valeat; quia saltem transfertur jus succedendi, per quod repræsentat personam defuncti, & posset acquirere omnia quæ in futu-

rum sibi possent obvenire; argumento text. in *leg. Hæreditas etiam. ff. de Petit. hæred.* Neque obstat quòd de rebus alienis nemo possit testari, ut supra dixi: Quia respondeo, quòd illud est verum, quando bona sunt penitus aliena; secus verò si propria, licet subjecta restitutioni, ut in nostro casu.

Vigesimoseptimò principaliter quæro, an bona majoratus, vel subjecta restitutioni, possint alienari? Et resolutivè dico, quòd non possunt alienari aliquo contractu, vel titulo oneroso vel lucrativo, puta, venditionis, donationis, vel alterius similis contractus; per quem potest mediatè vel immediatè transferri dominium; (7) textus est capitalis & expressus in *leg. fin. Cod. de Rebus alien. non alien.* ubi expressè ponitur regula & conclusio generalis, quòd modò prohibitio fiat per legem, modò per testatorem, modò per contractum inter vivos, non potest fieri alienatio ex aliquo contractu oneroso vel lucrativo, ex quo sequatur translatio domini: cujus verba sunt: *Sancimus sive lex alienationem inhibuerit, sive testator hoc fecerit; sive pactio contrahentium hoc admiserit, non solum domini alienationem vel mancipiorum manumissionem esse prohibendam, sed ususfructus donationem, vel hypothecam, vel pignoris nexum penitus prohiberi.* Et ad hoc notat ibi Gloss. ordinaria, Odofred. Petr. Cin. Fab. Alber. Bald. Angel. Salyc. Paul. & communiter DD. & eum reputat singularem in materia Bart. ibi; text. in *leg. 1. & in leg. Magis puro, & quasi per tot. ff. de Reb. eorum. text. in cap. Nulli. extra, de Rebus Eccl. alien. vel non, text. in Authent. de non alienand. aut permurand. reb. Ecclesiastic. cap. Alienationis autem, collat. 1. text. in leg. 10. titul. fin. 7. part.* Cujus ratio est, quia prohibita alienatione videtur prohibitus omnis actus per quem dominium potest transferri; text. est in *leg. 1. versic. fin. Cod. de Fund. dotal. cujus verba sunt: Est autem alienatio omnis actus per quem dominium transfertur, & ibi notat Gloss. ordinaria & communiter DD. & hoc habet locum nedum quando est prohibitio expressa, verum etiam si sit tacita, text. in *leg. Marcellus. §. Res qua. ff. ad Trebellian. text. in Authent. res qua, Cod. Commun. de Leg. & utrobique communiter DD. imò quòd magis est, si in majoratu, melioratione, vel alia dispositione tantum prohibeatur venditio, videtur etiam prohibitus omnis alius actus vel contractus per quem**

(7) Idem tenet Mieres in *tractat. Majorat. quæst. 1. part. num. 7.* ubi, numeris sequentibus per totamque quæstionem, limitationes hujus regulæ tradit. Molin. de *Primogenit. lib. 1. capitul. 21. numer. 15.*

dominium transfertur; quia eadem est ratio prohibitionis. (s) Textus est notab. in leg. *Statu liberi à cateris*. §. *Labeo*, ibi: *Quando lex 12. tabularum emptionis verb. Omnem alienationem complecti videtur. ff. de Statu liber. & per illum textum ita tenet Gloss. quæ reputatur singul. & unica in leg. 2. Cod. de Usucapion. pro emptor. in gloss. 1. quam ad hoc notat & commendat ibi Bald. & communiter DD. Notat etiam & commendat Bartol. in leg. *Filius familias*. §. *Divi* 3. column. num. 18. ff. de Legat. 1. & ibi Joan. de Imol. 3. column. in med. versic. *Item adde, Alexand. 6. column. num. 21. Jas. 16. column. num. 71. Ripa 21. column. num. 100. Imol. in leg. Si ita quis ea leg. fin. column. ff. de Verbor. obligation. & ibi Modern. & illam Glossam ad hoc reputat singularem & unicam Bald. in rubr. extra, de pactis, 2. column. num. 6. idem Bald. in cap. *Littera*, extra, de dilationib. 2. column. in fin. facit etiam bonus text. in leg. *Sicut*. §. *Venditionis*. ff. *Quibus mod. pignus vel hypothec. solvitur*, & ibi notat Gloss. & communiter DD. antiqui; text. in leg. 1. §. *Eam rem*. ff. *Quæ res pignor. obligar. poss.* & ibi notat Gloss. & communiter DD. text. in leg. *voluntas*, Cod. de Fideicom. & ibi notat Cyn. Bartol. & alii DD.**

82 Vigesimo octavo principaliter quæro, an bona majoratus, vel prohibita alienari, possint permutari? Et videtur quod sic, saltem eo casu quo apparet aliqua utilitas; ita probat textus notabilis in leg. *Ita constante*. ff. de *Jure dotium*, & in leg. *fin. eodem tit.* ubi habetur, quod fundus dotalis, qui per legem prohibetur alienari, potest permutari; cujus verba sunt; *ita constante matrimonio permutari posse dotem dicimus, si hoc mulieri utile sit*; & ibi ad hoc notat & commendat Bart. & alii DD. text. in leg. *fin. eodem tit.* Secundò facit bonus text. in cap. *Ut super*. §. *Possessione*, extra, de rebus Eccles. non alien. ubi habetur, quod res Ecclesie prohibita alienari, potest permutari, quando vertitur utilitas Ecclesie; & ibi notant Glossa ordinaria, & communiter DD. Tertio facit, quia non est voti vel promissionis transgressor, qui illud in melius commutat: Text. est in cap. *Scriptura*, extra, de voto, text. in cap. *Pervenit de Jurejur.* Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in *Authent. res qua*, Cod. com. de Legat. penult. column. num. 23.

Sed his non obstantibus, ego teneo contra-

riam sententiam, imò, quod bona majoratus, vel prohibita alienari, non possint permutari, etiam propter utilitatem; quia permutatio est actus per quem transfertur dominium, & assimilatur venditioni; text. est in leg. *Sciendum la 1.* §. *Deinde*, vers. *Sed & si quis*. ff. de *Edilit. edic.* cujus verba sunt: *Sed & si quis permutavit, dicendum est utrumque loco emptoris & venditoris haberi*; text. in leg. *fin. Ex quibus caus. in poss. eat.* text. in leg. 2. Cod. de *Rerum permut.* text. in *Authent. de non alienand. aut permutand. reb. Ecclesiastic.* §. *Alienationis: collat. 1.* text. in cap. *Nulli*, extra, de rebus Ecclesie alien. vel non. Nec obstat text. in *dist. leg. Ita constante*, & in leg. *fin. ff. de Jure dot.* Quia ibi intervenit consensus mariti, & ipsius uxoris, ad quos principaliter spectat damnum vel commodum illius contractus: secus verò in re majoratus, vel prohibita alienari; quia in ea non intervenit, nec intervenire potest consensus illius ad quem principaliter res pertinet; cum successivè debet in perpetuum transire ad alios. Nec obstat etiam text. juncta Gloss. & communi opin. in *dist. cap. Ut super*. §. *possess.*, extra, de rebus Eccles. non alien. Quia loquitur in re Ecclesiastica; in cujus permutatione intervenit consensus legitimi administratoris, nomine ipsius Ecclesie; in nostro verò casu non reperitur aliquis, qui nomine omnium ad quos res debet pervenire, consentiat; & ita videmus, quod pro hujusmodi permutatione semper impetratur licentia & facultas principis; & ita consulo quod fiat. (t)

83 Vigesimo nonò principaliter quæro, an bona majoratus, vel prohibita alienari, possint in pignus vel hypothecam dari? Et videtur quod sic: Primò, per text. in leg. *In quorum*. ff. de *Pignorib.* ubi apertè probatur, quod res prohibita alienari, potest in pignus vel hypothecam dari; cujus verba sunt: *in quorum finibus emere quis prohibetur, pignus accipere non prohibetur*. Secundò confirmatur ratione; quia alienare propriè est dominium transferre; text. est in leg. *Alienationis verbum*. ff. de *Verb. signif.* melior textus & expressus in leg. 2. versic. *fin. Cod. de Fundo dotal.* cujus verba sunt: *Est autem alienatio omnis actus per quem dominium transfertur*: Sed pignus, vel hypotheca non est hujusmodi: ergo, &c.

Sed his non obstantibus, ego teneo contrariam sententiam; imò, quod nullo modo valeat & teneat pignus vel hypotheca in rebus majora-

(s) Vide Gregor. in leg. 43. tit. 5. part. 5. Pinell. in leg. 2. Cod. de Rescindenda vendit. 2. part. cap. 1. num. 11. Sarmient. lib. 3. cap. 2. num. 14. Moline. in consuetud. Parisiens. §. 55. secunda partis, gloss. 1. numer. 3.

(t) Ita tenet Molin. lib. 4. cap. 6. numer. 26. & cap. 4. numer. 1. cum sequentib.

ratus. Pro qua sententia & conclusione. Primò facit textus formalis & expressus in leg. *fin. Cod. de Rebus alien. non alien.* ibi: *Vel hypothecam, vel pignoris nexum penitus prohiberi*. Secundò text. in leg. *fin. §. Sed quia*, versic. *Nemo*, Cod. *commun. de legat.* cujus verba sunt: *Nemo itaque heres ea qua per legatum, vel purè, vel sub certo die relicta sunt, vel qua restitui aliis deposita sunt, vel restitutioni supposita, putet esse in posterum alienanda, vel pignoris vel hypotheca titulo assignanda*. Tertio text. in leg. 1. §. *Eam rem*. ff. *quæ res in pignorib. obligar. poss.* ubi disponitur, quod res, in qua non potest haberi commercium vel contractus, non potest loco pignoris vel hypothecæ obligari. Quarto text. in cap. 1. versic. *Habito*, de *prohibit. feud. alienation. per Federic.* ubi habetur, quod sicut bona feudalia non possunt alienari, ita nec in pignus vel hypothecam obligari; cujus verba sunt: *Sancimus ut nulli liceat feudum vendere vel pignorare*. Quintò text. in leg. *Si pupillorum*. §. *Si pupillus*. ff. de *Rebus eorum*, ubi habetur, quod sicut bona immobilia minorum non possunt sine decreto alienari, ita nec pignori. Sextò text. in leg. 3. Cod. de *His qui veni. atar. impetrav.* ubi habetur, quod minor, etiam post veniam ætatis impetratam, sicut non potest bona immobilia sine decreto alienare, ita nec pignori. Septimò text. in cap. *Nulli de rebus Ecclesie*, ubi habetur, quod sicut bona Ecclesie non possunt alienari sine debita juris solemnitate, ita nec pignori. Octavò facit fundamentalis ratio; quia quando aliquid prohibetur, semper videtur prohibitus omnis actus, per quem pervenitur ad illud; text. est in leg. *oratio*. ff. de *Sponsal. & lex 46. de Fidejus. cum simil.* Sed per pignus vel hypothecam pervenitur ad venditionem vel alienationem, ut in *toto tit. Cod. & ff. de Distrab. pignor.* Ergo, &c.

Nec obstat text. in *dist. leg. In quorum*. ff. de *pignorib.* Quia debet intelligi, quando aliqua persona prohibetur emere per judicem, vel per legem; quia tunc non prohibetur pignus vel hypothecam accipere; quia per hoc non fit dominus, nec per hoc sequitur quod accipiat insolutum, vel emat sibi; sed tantum quod aliis vendat pro suo debito, quod non est prohibendum: secus verò quando res ipsa prohibetur alienari, & non persona; quia talis prohibitio afficit rem, ut non possit alienari, nec obligari,

per supra dicta. Contra, expressè ita tenet & declarat Bartol. & communiter alii DD. in *dist. leg. In quorum*. Secundò non obstat, quod alienare propriè sit dominium transferre: Quia verum est immediatè; sed mediatè & effectivè, constitutio pignoris & hypothecæ similiter est alienatio, ut supra deduxi & probavi in 6. fundamento.

Unum tamen est, quod ista opinio & conclusio videtur intelligenda, quando bona majoratus, vel prohibita alienari, pignoranter vel obligantur pro tanto pretio, quod non sit spes luitionis: secus verò aliàs, quando pignoranter vel obligantur pro modico pretio, taliter quod sit spes luitionis; ita probat textus notabilis in leg. *Qui habebat*. ff. de *Legat. 3.* ubi habetur, quod si testator legat omnia bona quæ in certo loco habet, non videtur legare bona aliena quæ sibi data sunt in pignus vel hypothecam; præterquam si sint pignorata vel obligata pro tanto pretio quod non sit spes luitionis; quia tunc etiam illa veniunt in legato. Et ad hoc in terminis nostris notat & commendat ibi Bartol. & DD. antiqui, qui expressè dicunt & inferunt, quod bona prohibita alienari, non possunt pignori vel obligari pro tanto pretio vel pecunia, quod non sit spes luitionis; aliàs sic; & per illum textum istam sententiam & conclusionem tenet Jacob. de Raven. Alber. Bald. Salyc. Paul. & communiter DD. in leg. *fin. Cod. de Rebus alien. non alienan.* Bald. in leg. *Voluntas*, Cod. de *Fideicom.* 3. col. n. 9. idem Bart. in cap. 1. 2. column. de *prohibit. feud. alienatione per Federic.* Probat etiam text. in leg. *fin. ff. de supellect. legat.* & ibi expressè notat Bart. Sed certè ista opinio non videtur vera; imò, indistinctè teneo, quod bona majoratus, vel prohibita alienari, non possint pignori vel obligari pro modico, vel magno pretio, per jura & fundamenta superius adducta. Quod extendo, ut non possint per tempus vitæ possessoris, nec post. (u) Nec obstant jura in contrarium adducta: Quia debent intelligi, quando prohibitio alienationis est tacita; secus verò si expressa, ut in nostro casu.

84 Trigesimò principaliter quæro, an bona majoratus, vel prohibita alienari possint locari? Et videtur quod sic; quia contractus locationis non inducit translationem domini, nec aliena-

(u) Et confirmatur invincibili ratione; quia data contumacia in eo ipso possessore majoratus, & sic debitore non solvente, necessariò esset deveniendum ad venditionem rerum, quæ fuerunt in pignus vel hypothecam datae pro modico vel magno debito: Arg. text. in leg. 1. & per totum. ff. & Cod. de *distrab. pignor.* & in leg. *Si convenerit*, la 1. ff. de *pignorat. act.* & in leg. 41. *Cum duabus sequens*. tit. 13. part. 5. cum similib. & utrobique communiter DD.

nationem rei; text. in leg. Non solet. ff. locati, cuius verba sunt: Non solet locatio dominium mutare; text. in leg. 88. §. Instituto. ff. de Legat. 2. ubi habetur, quod prohibitus vendere vel alienare, non censetur prohibitus locare, text. in leg. Arboribus. §. Usufructuarius. ff. de Usufructu, ubi habetur, quod fructuarius, licet non possit vendere vel alienare, tamen potest locare; text. in cap. 1. §. Donare, qualiter olim feudum possidet alien. ubi disponitur, quod feudatarius non potest aliquo modo alienare, sed bene potest locare. Imò, quod magis est, prædicta bona possunt etiam locari per longum, vel longissimum tempus, durante vita possessoris: ista est Glossa singularis & unica, in leg. 88. §. Instituto in gloss. fin. ff. de Legat. 2. & ad hoc eam reputat singularem & unicam Joan. de Imol. ibi, idem Imol. in cap. Ad audientiam, de rebus Eccles. non alienand. 2. column. num. 2. illam etiam reputat singularem & unicam Bald. in cap. Querelam de electione, in fin. illam etiam reputat singularem & unicam Angel. in leg. Si quis ante. ff. de Acquir. poss. in fin.

Sed his non obstantibus, contrarium est tenendum, imò, quod bona majoratus, vel prohibita alienari, possint locari ad modicum tempus, non verò ad longum, vel longissimum, decem, vel viginti, vel plurium annorum; quia talis locatio est species alienationis, & per eam transfertur jus in re; argumento text. in leg. 1. §. Qui in perpetuum. ff. Si ager vectigalis vel emphyteutic. petat. text. in leg. 1. §. Quod ait prætor. ff. de Superficie. (x) Et talis locatio ad longum tempus, dicitur illa quæ fit per decem, vel viginti, vel ulteriores annos, ut in rubrica, Cod. de Longiss. tempor. præscript. & in rubrica, Cod. quæ sit longa consuetudo, & tenet Gloss. ordinaria & communis opinio in leg. Nam Imperator. ff. de Legib. Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Din. Bartol. Alber. Bald. Paul. Imol. & communiter DD. contra Glossam ibi, in dict. leg. 88. §. Instituto ff. de Legatis 2. tenet etiam Imol. & communiter DD. in leg. Si filio §. Si vir in quinquennium. ff. Solut. matrimon. Paul. & communiter DD. in leg. fin. Cod. de Reb. alien. non alien. Bald. in cap. Quæ in Ecclesiarum, de constitution. 4. column. n. 28.

(x) Idem tenet Molin. in dict. lib. 1. cap. 22. num. 1.

(y) Hanc sententiam tenet etiam Gregor. in leg. 2. tit. 18. part. 5. verb. El heredero, Pinell. in leg. 1. de Bonis maternis. 3. part. num. 71. Padill. in leg. Unum ex familia. §. Si de falcidia, n. 12. ff. de Legat. 2. veramque & communem resolutionem, à qua neminem unquam discessisse, testatur Molin. lib. 1. cap. 21. num. 2. Menchac. lib. 3. Controvers. illustrium cap. 53. num. 6. fol. 38. pro qua etiam facit text. in leg. Si domina, Cod. de Usufruct. ubi locatio per usufructuarium facta finitur morte usufructuarii, & dominus proprietatis eam servare non tenetur. Concordatque de

tenent etiam DD. post Gloss. ibi, in Clementina 1. de rebus Ecclesia non alienand. idem Bald. in leg. 1. fin. column. & quest. de his qui feudum dare possint, ubi adducit rationem; quia quælibet perpetua utilitas potest dici dominium; idem Bald. in cap. 1. column. 2. in fine, de prohibita feudi alienatione per Federicum, Jacobus de Sanct. Georg. in tractat. Feudorum, fol. 44. num. 13.

Juxta quod tamen notabiliter quæro: si talis possessor majoratus, qui locavit pro modico tempore, interim moriatur, an talis contractus locationis transeat ad successorem majoratus, ut teneatur adimplere contractum, & non possit expellere colonum vel inquilinum? Et breviter & resolutivè dico, quod non tenetur stare contractui, si non est successor ejus universalis; quia non erat plene dominus, nec legitimus administrator bonorum, sed tantum dominus temporalis respectu juris usufructus, qui post mortem extinguitur; & non descendit in successorem jus nec dominium bonorum ex persona immediati possessoris, sed ex persona primi fundatoris, & quoad bonorum privationem causatam per mortem possessoris; argumento text. cum materia in leg. Unum ex familia. ff. de Legat. 2. text. in leg. Cum quidam eodem tit. text. in leg. Pater filium. ff. ad leg. Falcidiam; text. in leg. Utrum. §. Cum quidam. ff. de Rebus dubiis, text. in leg. Post mortem, Cod. de Fideicommiss. cum similib. Et in terminis istam sententiam & conclusionem probat text. in leg. Si quis domum. §. 1. ff. Locat. ubi habetur, quod si fructuarius locavit rem per certos annos, & pendente tempore locationis moriatur, extinguitur contractus, & non transit ad proprietarium. Et ad hoc notat & commendat ibi Bart. Bald. Paul. Salyc. Fulg. & commun. DD. idem Bart. & alii DD. in leg. Si filio. §. Si vir in quinquennium. ff. Solut. matrimon. Bald. & communiter DD. in leg. Divortio, eod. tit. & Abb. & communiter DD. in cap. Querelam, ne prælati vices suas. Probat etiam text. in leg. Lex vectigali. ff. de Pignor. ubi habetur, quod resolutio jure dantis, resolvitur jus accipientis; de quo dicam in sequenti quest. (y)

Trigesimoprimum principaliter quæro, an in 85 bono-

bonis majoratus, vel prohibitis alienari, possit imponi & constitui servitus? Et videtur quod sic, saltem ut valeat & teneat per tempus vitæ ipsius possessoris, & post mortem annulletur: ita probat textus in leg. Is cui. §. Hæres. ff. Quemadmodum servitur. amittant. ubi habetur, quod si testator legavit alicui fundum sub conditione; & pendente conditione hæres imposuit in eo servitute; valet medio tempore; & conditione existente ipso jure extinguitur; (z) & ad hoc notat & commendat textum illum Bartol. Alberic. Bald. Angel. Paul. & communiter DD. text. est in leg. Si fundum à testatore, in fin. ff. de Condition. & demonstrat. & ibi notat & commendat Bartol. Imol. & communiter DD. text. in leg. Plerumque. ff. de Regulis juris; text. in leg. 1. §. penult. & fin. ff. de Superficie. text. in leg. 1. §. 2. ff. Quibus modis usufruct. amitt. text. in leg. Arboribus, versic. Usufructuarius. ff. de Usufruct. text. in leg. Peto. §. Prædium. ff. de Legat. 2. text. in leg. Pater. §. Hæreditatem el. 1. eodem tit. text. in leg. Stadius Florus. §. Cornelio Felici. ff. de Jure fisci, text. in cap. 1. §. Quid ergo, de investitura de re aliena facta, in lib. 2. Feud. ubi habetur, quod Vasallus potest imponere servitute in re feudali pro tempore, hoc apud eum debet remanere feudum & ad hoc reputat singulare ibi Bald. & communiter DD. Confirmatur etiam, quia resolutio jure dantis, resolvitur jus accipientis; text. est in leg. ex vectigali. ff. de Pignor. quem ad hoc notat & commendat ibi Bartol. & communiter DD. text. in leg. Grege, §. 1. eod. tit. text. in leg. 3. ff. Quibus modis pignor. vel hypothec. solv. text. in leg. Si quis domum. §. 1. ff. Locati; text. in leg. fin. §. 1. ff. ad Vellejanum, text. in leg. Tutor. §. fin. ff. de Pignor. action. text. in leg. Si ex duo-

jure regio lex 3. tit. 8. part. 5. ubi dileg. si domina declarat. Hanc etiam sententiam sequitur Mieres in tractat. majoratum 4. part. quest. 3. num. 2. & sequentibus. utrum autem mulier stare teneatur locationi per maritum factæ, eo mortuo? tradit Covarrub. lib. 2. Variar. cap. 55. num. 5. ubi etiam quætionem de Prælato tractat, quando locationi prædecessoris stare teneatur? & videas omnino Mieres, ubi supra, plures alias quætionem tractantem in proposito. Idem etiam tenet Pelæz in tract. majoratum 4. part. §. 25. num. 5. fol. 503. Padill. in leg. Unum ex familia. §. Si de falcidia, num. 12. ff. de Legat. 2. fol. 293.

(z) Vide Molin. de Primogenit. lib. 1. cap. 20. per totum, ubi latissimè tradit, plures alios allegans hanc quætionem tractantes.

(A) Contrarium tamen defendit Pinel, asserens, majoratus possessorem per vitæ suæ tempus in rebus majoratus servitute constituere posse, in leg. Cod. de Bonis maternis, 3. part. num. 71. ad fin. Antonius de Padill. in leg. 3. Cod. de Servitutibus, num. 2. quorum sententiam intelligendam esse affirmat Molin. cum bona majoratus alienari expressè non sint prohibita; quo casu bene potest per vitæ tempus servitus in his constitui, prout Pinell. & Padill. defendunt: Cæterum si bona majoratus alienari expressè prohibeantur, neque per tempus vitæ suæ possessor in his servitute poterit constituere: Quod tantum intelligi potest de vera servitutis constitutione, non verò de utendi permissione, aut personali obligatione, quæ tantum personam astringit, cum ad vitam